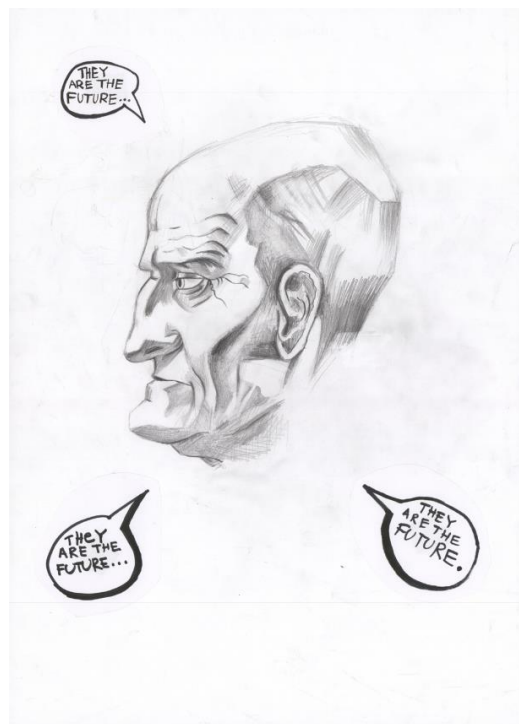

“generation gap”

The kids killed the man
younger and stronger,
they are the future.
They punched his face,
kicked in his stomach,
turned his liver to mush
and his brain to pulp.
They left him bleeding
in a vacant parking lot at dawn,
the blood fiercely rushed out of him
and gleamed in the soft light of day.
Excruciating pain consumed
his whole being,
he could hardly move a muscle.
Lost thoughts rummaged
through the remains of his mind,
finding nothing but destruction and decay.
The only thought that thrived
in this wasteland, the only thought
persistent enough to verbalize itself,
the last thought he ever had,
as if to absolve them,
as if to grant forgiveness that no one really wanted,
he uttered with his dying breath:

“They are the future.

“алкохол”

Опитах се да се изправя, но промилът в кръвта ми ме приземи моментално.
Той знаеше, че няма къде да отида
и дискретно ми го напомняше,
внимавайки да не бъде прекалено груб.
Промилът се беше заел с тежката задача да ми покаже коя съм,
без да ме обиди,
без да ме срине.
Само намекваше за мястото, където принадлежа.
Долу.

Долу.

Долу.

Подхождаше изобретателно към своята мисия,
усилваше гравитацията и ме приближаваше към мишките и хлебарките,
снижаваше ме до влажните подземия,
обитавани само от най-долните рожби на мрака,
тези за които светлината е химера.
Напомняше ми, че никога няма да избягам:
нито от тъмнината, нито от себе си.
Каза ми, че няма бъдеще за сенките като мен,
онези гротескни недооформени силуети,
бегло напомнящи човешки същества.

Какво по дяволите знае той?

На сутринта,
от него няма да е останало нищо,
освен главоболие и воня на спирт.
На сутринта,
отрицанието ще може да продължи
необезпокоено.

Наследниците
Mira Vincent

Близнаци
Mira Vincent

